

A boszorkány szolgálatába szegődött testvérek

Volt egyszer egy szegény asszonynak három lánya. Mire megnőttek, anyjok szolgálatba küldé. Legelől is egyik ment szolgálni, a sorsra bízván magát: hová a gombolyagja begurul, oda menni. A gombolyag egy nagyságos asszony ajtajába gurulván, ehhez állott szolgálatba, de ez maga a boszorkány volt. Ez hat szobáját rábízta, a hetedikbe azonban megtiltá bemenni. Másnap a vásárba menvén megparancsolta, hogy a hat szobát meszelje ki, de a hetedikbe ne merjen lépni. A lány azonban szavára nem hajtott, s mire eltávozott, betekintett a kulcslyukon a hetedik szobába, s álmélkodva látta, hogy az egészen aranyból van. Kinyitotta hát az ajtót, s belemenvén azonnal ő is aranyos lett. Most sebesen szaladt haza, de az úton egy nyomorult nyives kutyával találkozott, ki őt megszólítja:

– Aranyos szép lány, tisztíts ki engem, jótét helyett jót várj!

A lány felelé:

– Habár aranyos is vagyok, mégis megtisztítlak –, s mindjárt segített rajta.

Ezután egy bedőlt piszkos kemencéhez ért, ez is felkérte, ezt is azonnal megtisztítá. Végre (harmadszor) egy békához ért, kit szinte megsegített. Mire házához közelgett, a kakas a háztetőn azonnal meglátta és kukurikolt, hogy jön a lány aranyban. Anyja és testvérei nem akarták hinni, csak mire előttök állott. Most a másik is elment szolgálni, és vele hasonlólag az történt. Végre a harmadik is útnak indult, és a boszorkánynak hasonlóan szolgált, de mire aranyosan visszasietett, nem akarta a nyives kutyát és a piszkos kemencét kitisztítani, sem a békát megsegíteni, de a boszorkány – ki mint a két előbbit, őt is üldözőbe vette – most a kutya, kemence és béka által útba igazított, és elérte őt. “Üssed, üssed, jó mozsárkám” kiáltva, vasfogú gereblyéjét hagyítá utána, s eltalálva agyon vérezte.